

РЕШЕНИЕ

№ 5803

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8733** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) срещу решение № 3049/27.06.2024г. по НАХД № 6253/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 132 състав. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 21-4332-028241/03.05.2022г., издадено от касатора, с което на С. К. З. е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок 6 месеца, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДП).

Касаторът поддържа доводи за неправилна отмяна на законсъобразно издадено НП при доказано нарушение.Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответника.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира разноски по представен списък.

Прокурорът намира, че жалбата е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени

събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу решение, което е неблагоприятно за него. Поради това, тя е допустима, а разгледана по същество, е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК. Правилно е приел, че макар и доказано от обективна страна нарушението на чл.175, ал.3, пр. 1 от ЗДВП, не е съставомерно деяние от субективна страна, поради това, че наказаното лице не е знаело, че служебно е прекратена регистрацията на автомобила, понеже контролният орган не го е уведомил. В допълнение следва да се отбележи, че съгласно Тълкувателно постановление № 2/05.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по т. д. № 3/2022 г., Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, не се наказва с предвиденото в чл. 175, ал. 3 от ЗДВП административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДП, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство. Макар издаването на процесното НП да предхожда посоченото Тълкувателно постановление, последното е приложимо при преценката относно законосъобразността на същото НП, като и преценката на СРС е точно в този смисъл. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за разноски. Установява се такива да са направени в размер на 700 лв. – платен хонорар за адвокат, който не е прекомерен предвид минимума, установен в чл.18, ал.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с ново заглавие Наредба за възнаграждения за адвокатска работа (ДВ 14/2025). Посочената хипотеза е приложима в случая, тъй като с НП е наложена не само глоба, но и лишаване на водача от право да управлява МПС за срок 6 месеца. Разноските са дължими от СДВР, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3049/27.06.2024г. по НАХД № 6253/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. К. З., с ЕГН [ЕГН], сумата 700 лв. (седемстотин лева) – адвокатско възнаграждение за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.